

LÁ THƯ MỤC VỤ

Hai chữ “Lên Đường” sẽ gây lo ngại cho những ai bị bệnh ‘Tiểu Đường’ (Diabetes), nhưng hai chữ ấy lại là một nghi thức rất trang trọng dành cho các Hưởng Đạo Sinh. Đây là một nét đặc biệt trong sinh hoạt ngành Tráng của Hội Hưởng Đạo Việt Nam tổ chức cho các Tráng Sinh từ 25 tuổi trở lên. “Lên Đường” là giai đoạn thể hiện người Tráng Sinh đã trưởng thành về nhiều phương diện (tuổi tác, học vấn, nghề nghiệp, gia đình...) và có ý nguyện sống theo tinh thần Hưởng Đạo qua nỗ lực liên tục thực hành Lời Hứa và Luật Hưởng Đạo trong cuộc sống hằng ngày. Đó là hình ảnh một người Hiệp Sĩ lên đường để cứu khổ phò nguy. Hình ảnh ấy đẹp thật !

Trong nghi thức trang trọng này, người Tráng Sinh “Lên Đường” sẽ nhận một vật biểu tượng, là một cây ‘gậy nạng’, nghĩa là một cây gậy có đầu chia hai nhánh (y như chiếc ná bắn chim vậy). Để từ đây, lúc nào anh ấy cũng phải thấy mình đứng trước hai ngã cuộc đời, bên thiện bên ác, bên tốt bên xấu, rồi tự mình chọn lựa một trong hai chứ không lừng khừng đi nước đôi. Tôi bước vào tuổi 26, tuổi sẵn sàng để nhận nghi thức “Lên Đường” thì miền Nam thân yêu bị nhận chìm vào u tối mà ít lâu sau tôi cũng chính thức được ‘lên đường’ để vào tù. Chúa thương ban cho tôi thỏa lòng mong ước, sau 2 năm tù, tôi được nhận nghi thức “Lên Đường”.

Nghi thức của tôi diễn ra trong phòng 2 khu BC thuộc trại tù T4 Phan Đăng Lưu, Bà Chiêu. Nếu đúng với nghi thức, thì sau khi từ biệt cả đoàn, anh Tráng Huỳnh sẽ chống gậy nạng và cất bước ra đi. Nhưng vì hoàn cảnh đặc biệt của nhà tù, tôi không thể nào bước ra khỏi nơi đó nên đành bước loanh quanh trong phòng tù chật hẹp. Nghi thức của tôi tuy không có cờ xí, không mặc đồng phục, không được tuyên lại Lời Hứa công khai, không nhận gậy nạng, nhưng thật ý nghĩa và lòng tôi rất cảm động. Vị Huỳnh Trưởng chủ sự cho nghi thức của tôi là Ủy Viên Ngành Tráng Toàn Quốc, là Trưởng Voi - Hoạt Bát, linh mục Giuse Nguyễn Tiên Lộc, với sự chứng kiến của một nhóm anh em Hưởng Đạo Sinh cũng là tù nhân với nhau. Đúng là nghi thức có một không hai !

Chúa Giêsu cũng muốn mỗi người chúng ta nhận một cây gậy nạng để lên đường với Chúa. Trong bài Tin Mừng Chúa Nhật này, Ngài mời chúng ta làm một lựa chọn thật quyết liệt: **“Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo”**. Chúa Giêsu đã hiến cả cuộc đời để loan báo và rao giảng Tin Mừng. Nhưng cách Chúa Giêsu loan báo Tin Mừng không phải là cách Ngài quảng cáo, hoặc ‘chào hàng’, hay ‘tiếp thị’. Khi rao giảng Tin Mừng, Chúa Giêsu cũng không ‘thuyết khách’ hay ‘tuyên truyền’. Mà đó là một thứ Tin Mừng không phải để nghe rồi bỏ. Tin Mừng đích thực mà Chúa Giêsu loan báo luôn làm ‘bật rễ’ con người, luôn gây xáo trộn cả cuộc đời của người nghe. Ít nhất là cái đòi hỏi phải dẹp qua một bên chuyện đi thăm ruộng mới mua, chuyện đi thử năm cặp bò mới tậu, và cả việc yên ổn ở nhà với người vợ mới cưới....để có thể đi tham dự bữa tiệc mà được Đức Vua dọn sẵn thịnh soạn và chính Ngài đã gửi thiệp mời từ trước.

Thật sự, Chúa Giêsu đến là không để ai yên thân. Thậm chí Ngài còn tuyên bố Ngài đến để đem lại sự chia rẽ. Vì Tin Mừng của Chúa là *“Hãy tìm kiếm Nước Trời và sự công chính của Thiên Chúa trước đã”*, cho nên nghe lời ấy ai cũng phải lựa chọn. Lựa chọn dứt khoát và triệt để. Mà hễ đã lựa chọn thì không tránh được sự ‘chia rẽ’ hay sự ‘từ bỏ’. Chia rẽ từ trong gia đình, chia rẽ khi phải chọn Thiên Chúa hơn cả cha mẹ. Chia rẽ đâu phải bắt đầu với người thân mà thôi mà còn ngay cả chính bản thân mình. *“Thà đui mù, cắt tay cắt chân mà được vào Nước Trời...”* Và không phải chỉ chia rẽ với tay chân mắt mũi, mà còn cả với mạng sống mình nữa, vì : *“Kẻ cố tìm mạng sống mình thì sẽ mất, còn kẻ đành mất mạng sống mình vì Thầy thì sẽ gặp lại”*.

Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận có tâm sự : *“Nhiều anh chị em nói ‘Tôi có đức tin, tôi còn đức tin’. Có lẽ đó là đức tin của giấy chứng chỉ Rửa Tội chứ không phải đức tin của đời sống hằng ngày, vì ít anh chị em sống theo đức tin”*. Mỗi lần đối diện với hai ngã rẽ giữa Thiên Chúa và ma quỷ, giữa thiện và ác, giữa tốt và xấu, giữa thánh thiện và tội lỗi...chúng mình chọn ngã rẽ nào ? Mỗi lần chọn lựa xé lòng để đi theo Lời Chúa là mỗi lần sống theo đức tin, hay nói cách khác : Đức tin chúng ta đã có việc làm.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

